

der nu gennemhugges saa svagt, som min Udbytteoversigt Nr. 1 angiver, vil, ved at disse gennemhugges saa stærkt, som min Udbytteoversigt Nr. 4 foreslaar, kunne bringes til at stige med 20 à 50 pCt.“ Det er en Forstmand, en af Statens Embedsmænd, der sætter sit Navn under denne Udtalelse, og jeg synes, man ikke kan sidde en saadan Udtalelse overhørig her i Tinget. Det maa undersøges, om det ikke er Sandhed, at der er Distrikter i Statskovene, hvor Nettoudbyttet kan bringes op med 20 til 50 pCt. Det drejer sig om uhyre Tab for Statskassen, og jeg synes, det var saare naturligt, at denne Sag blev undersøgt grundigt, saa at der kom sagkyndige og upartiske Folk til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det er da muligt, at der kunde bringes bedre Gang i dette Forhold, større Udbytte ud af Statskovene, dette store Aktiv, til Fordel for Statskassen.

Samtidig kunde det sikkert være rigtigt, om en saadan Kommission tog det Tilsyn, der føres med private Skove, under Overvejelse. Dette Tilsyn udøves, om end det ikke altid er Tilfældet, af Statsskovriderne, og der er nu den Mærkelighed, at en Skovrider, som er henved 80 Aar, og om hvem det siges, at han ikke kan passe sit eget Distrikt, tillige fører Tilsyn med samtlige private Skove i et helt Amt. Det er da sikkert ogsaa et urimeligt Forhold, at en Mand, der er gammel og affældig, og over hvis egen Embedsførelse der kan paavises bestemte Klager, skal føre Tilsyn med samtlige private Skove i et helt Amt. Dette er et stort og vigtigt Spørgsmaal, som fortjener at overvejes. Jeg skal derfor henstille til det ærede Ting at stemme for vort Forslag. Jeg tror, det er paa Tide, at en saadan Kommission bliver nedsat, og paa Tide, at der røres op i disse Forhold, saa at Driften af Statskovene kunde komme til at give et mere passende Udbytte i Forhold til de store Værdier, de indeholde.

Zahle: Jeg ønsker at gøre en Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) og jeg ikke ere Medforslagsstillere til dette gennem flere Aar kendte Forslag om at fastsætte Skovarbejdernes Løn ved en Bestemmelse paa Finansloven. Naar vi ikke tiltræde dette Forslag, er det ikke, fordi vi ikke nære det samme Ønske som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om, at Skovarbejderne i Statens Tjeneste skulle have

en god Løn, ej heller, fordi vi i og for sig anse den her foreslaaede Løn for ubetinget at være for høj, men det er af den Grund, at vi ikke mene, at det vilde være rigtigt paa Finansloven i Almindelighed at optage Bestemmelser om, hvilken Dagløn der skal erlægges. Jeg tror, at det af rent lovtekniske Grunde vanskeligt lader sig gøre, og jeg tror heller ikke, at det reelt set vilde være tilfredsstillende ved en Løv at fastsætte en Dagløn for Arbejdere, som arbejde under noget forskelligartede Vilkaar, idet Forholdene ikke ere ens over det hele Land, medens vi derimod have Skove i alle Landets Egne. Et Forslag af denne Beskaffenhed, stillet af et Mindretal, indeholder i og for sig kun en Sympatitilkendegivelse for, at Lønnen skal stige. Noget saadant udtrykke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller ved dette Forslag. Et saadant Ønske dele vi, men hvis man vilde tænke sig, at der var et Flertal for at gennemføre Forslaget, tror jeg, det ikke vilde virke heldigt paa dette Omraade at gennemføre en Lovbestemmelse om, hvor høj Daglønnen skulde være. Derfor have det ærede Medlem fra Kalundborg og jeg foretrukket ikke at være Medforslagsstillere af dette Forslag.

K. M. Klausen: Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af de Udtalelser, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) fremsatte. Han mener, at man ikke ved Vedtagelse paa Finansloven kan fastsætte Dagløn, men det er noget, det ærede Medlem er med til mange Steder paa Finansloven. Hvis det ærede Medlem vil se paa Krigsministeriets Budget, vil han finde, at vi til 2den Behandling have forhøjet Daglønnen, fastsat en Minimumsbetaling pr. Time. Det have vi gjort i Aar, det gjorde vi i Fjor og gøre hvert eneste Aar mange Steder paa Finansloven. Naturligvis er det meget smukt af det ærede Medlem at udtale Sympati for dette Forslag, men det vilde alligevel være endnu smukkere, om han gav Skovarbejderne sin Stemme, saa kunde de se, at det ikke var Ord alene, men at der ogsaa fulgte Handling efter.

Zahle: Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg ikke behøver at henvise Skovarbejderne til Ord alene for at bevise dem min Sympati. Jeg har tidligere her i Tinget talt Skovarbejdernes Sag med det Resultat, at der blev foretaget en Reformering af deres Forhold. Jeg sigter til, at jeg